

i hvilke Forhandling mellem Kurator og Kreditorudvalget skal finde Sted, ikke ere meget hyppige, hvad man vil se ved at kaste et Blik paa §§ 74 og 75. Det er kun i vigtigere Tilfælde, at Kurator ikke kan træffe en Bestemmelse uden at have raadført sig med Kreditorudvalget, og i § 75 er der anført nogle specielle Tilfælde, i hvilke Samtykke er nødvendigt, eventuelt af Skifteretten eller Skiftesamlingen. Jeg tvivler ikke om, at man ved at gennemlæse disse Paragrafer vil give mig Ret i, at i saadanne Tilfælde burde enhver Kurator af sig selv, om det end ikke var udtrykkelig foreskrevet, raadføre sig med sine Kommittenter, det vil sige Kreditorerne, paa hvis Vegne Kreditorudvalget optræder som Repræsentant. Enhver vil dog vistnok finde, at det er i sin Orden, at en Kurator i disse Tilfælde ikke kan gaa paa egen Haand, og jeg vil føie til, at under den nuværende Retstilstand anser Skifteretten sig vistnok forpligtet til — naar der ikke er Skiftekommissærer — at høre Kreditorernes Mening om de Spørgsmaal, som der her er Tale om, navnlig om dem, der omhandles i § 75. Overalt tror jeg, at det maa erkjendes for at være en Fordel, at den Mand eller de Mænd, Kuratorerne, eller hvad man vil kalde dem, som faae en i Dvirgt selvstændig Ledelse og Bestyrelse af det hele Bo, blive underkastede Kontrol og Tilsyn, og jeg tror, at det maa siges at være meget hensigtsmæssigt, at man har skabt en Institution som Kreditorudvalget, som er en af saa Personer bestaaende Repræsentation for samtlige Kreditorer. Det er vel ogsaa Noget, som man formentlig maa erkjende for at være et Fortrin ved den Ordning, der her bringes i Forslag, at Pengene, som det ærede Medlem for Soro Amts 2den Valgkreds udtrykte sig, skulde flyttes fra Skifteretten til Kuratorerne. Ved andre Leiligheder synes man at have været af den Formening, at det var en uheldig Ordning, at Borgerne af Loven bleve tvungne til at overgive deres Penge og maasse betydelige Pengesummer til en enkelt Embedsmand, navnlig Skifteforvalteren; nu vel, nu gaar Lovforslaget, som det ærede Medlem for Soro Amts 2den Valgkreds bemærkede, ud paa at flytte Penge i Boet fra Skifteretten til

Kuratorerne. Dette sker imidlertid fremdeles under saadanne nærmere Forrifter, at det vel maa siges, at man er betrygget ligeoverfor Kuratorerne; dertil figter den Kontrol, som skal føres med Kuratorerne ifølge § 132, som gaar ud paa, at de skulle sætte Pengene ind i en Bank og saa fremdeles, og det forholder sig naturligvis ikke, saaledes som det synes at være det ærede Medlems Mening, at der ikke skulde være noget Ansvar forbundet med den Kontrolforpligtelse, som navnlig paalægges Skifteretten i denne Paragraf; det følger af de almindelige Regler om Embedsmændenes Ansvar, at de efter Omstændighederne paadrage sig et betydeligt Strafsansvar ved ikke at opfylde de Forpligtelser, som Lovgivningen paalægger. Det Fornødne i saa Henseende findes i Straffeloven. Den Bemærkning, jeg vilde gjøre med Hensyn til det, som det foresom mig, at det ærede Medlem for Soro Amts 2den Valgkreds anførte om, at Kurators Valg ikke er ganske selvstændigt, idet Skifteretten vil faae en vis Indflydelse derpaa, er den, at Kurator vælges paa en Tid, hvor ingenlunde samtlige Kreditorer kunne antages at være tilstede; det er endogsaa muligt, at det er et Mindretal af Kreditorerne saavel i Henseende til deres Tal som i Henseende til deres Fordringers Størrelse, der bestemmer det, og det synes derfor at være ganske i sin Orden og Noget, der ikke kan undværes, at Skifteretten i disse Tilfælde paa en Maade som Bærge for de Fraværende maa paase, at deres Tarv ikke tilfidsættes. — Jeg skal i Dvirgt for ikke at trætte og opholde ærede Medlemmer kun gjøre to Bemærkninger endnu. Den ene vedrører, hvad det ærede Medlem bemærkede om det Kapitel, der handler om den tvungne Afford; i saa Henseende var det ærede Medlem enig med Lovforslaget i det Væsentlige og kunde tiltræde Bestemmelserne. Dette Kapitel, det 13de, om den tvungne Afford, er jo overmaade væsentligt, og det er i egentligste Forstand Noget af det mest Nye, der findes i Lovforslaget; det har derfor kun kunnet være mig kjær, at Lovforslaget i saa Henseende ikke synes, at møde nogen Modstand fra det ærede Medlem. Naar han imidlertid bemærkede, at